

ligger et krav til en objektiv vurdering af nytten af viderebringelsen over for betydningen af den interesse, der er varetaget. Endvidere skal almeninteressen være »åbenbar«. Heri ligger, at almeninteresse ikke uden videre skal kunne påberåbes som legitimation.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.5.1.

Til § 55

Bestemmelsen svarer – med en sproglig ajourføring – til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 30. Der er ikke tilsigtet realitetsændringer.

Kapitel 12

Falsk forklaring og falsk anklage

Til § 56

Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 31, idet det dog er præciseret, at også forklaringer afgivet under anvendelse af telekommunikation er omfattet af bestemmelsen, jf. den tilsvarende bestemmelse i straffelovens § 158, stk. 1, 1. pkt., som blev indsat ved lov nr. 258 af 8. maj 2002.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.6.1.

Til § 57

Bestemmelsen svarer i 1. led til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 32.

I 2. led foreslås bestemmelsen – ud over en sproglig ajourføring – ændret således, at den ligesom straffelovens § 163 udvides til også at omfatte erklæringer og bevidnelser, der er afgivet ved »andet læsbart medie«.

Afgrænsningen af det strafbare område beror med den foreslåede formulering på et visuelt kriterium, dvs. om erklæringen for afgiveren fremtræder – eller dog kan fremtræde – i læsbar form, f.eks. på et stykke papir eller på en dataskærm. Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen f.eks. også omfatte erklæringer mv., der er afgivet ved edb-diskette eller andet eksternt edb-lagringsmedie, elektronisk post eller EDI (»electronic data interchange«, dvs. elektronisk dataudveksling på grundlag af en på forhånd fastlagt standard for indhold og struktur).

På baggrund af det nævnte visuelle kriterium omfatter bestemmelsen ikke tilfælde, hvor erklæringen kun kan fremtræde i læsbar form for modtageren, f.eks. ved indtastning af oplysninger på en telefon eller ved indtaling over telefonen til et dataanlæg, der gennem tale gengivelse kan omsætte erklæringen til læsbar form.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.6.2.

Til §§ 58-59

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser i kriminallovens §§ 33-33 a.

Kapitel 13

Forbrydelser vedrørende penge

Til § 60

Bestemmelsen svarer – med en sproglig ajourføring – til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 34. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Kapitel 14

Forbrydelser vedrørende bevismidler

Til §§ 61-64

Bestemmelserne svarer – med enkelte sproglige ajourføringer – til de nugældende bestemmelser i kriminallovens §§ 35-38.

Der er alene tilsigtet den realitetsændring, der følger af formuleringen af § 61, stk. 2. Den indebærer, at det udtrykkeligt i selve dokumentmisbrugsbestemmelsen fastsættes, at bestemmelsen omfatter både skriftlige og elektroniske tilkendegivelser, der er forsynet med betegnelse af udstederen, og som fremtræder som bestemt til at tjene som bevis. Definitionen af et dokument svarer til det såkaldte Brydensholt-udvalgs forslag i betænkning nr. 1417/2002 om IT-kriminalitet og indsættes med henblik på, at forpligtelsen efter artikel 7 i Europarådets konvention om IT-kriminalitet også opfyldes for Grønlands vedkommende. En tilsvarende ændring blev indsat i straffeloven ved lov nr. 352 af 19. maj 2004.

Med den foreslåede definition af et dokument omfatter dokumentmisbrugsbestemmelsen som efter den gældende bestemmelse såkaldte hensigtsdokumenter – det vil sige tilkendegivelser, der fremtræder som bestemt til at tjene som bevis.

Derimod omfatter den foreslåede bestemmelse ikke såkaldte lejlighedsdokumenter – det vil sige tilkendegivelser, der bliver benyttet som bevis for en rettighed mv. Brug af et falsk lejlighedsdokument kan imidlertid være strafbart efter andre bestemmelser i kriminalloven, der vedrører brugen af dokumentet, f.eks. bedrageri efter kriminallovens § 104.

Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, s. 1788-1791.